

فراهم آید به ویژه که سیاست عزت ...
ضرغامی وزیر میراث فرهنگی کشور نیز
مبنی بر این بوده که از حضور بخش
خصوصی برای مرمت آثار تاریخی ثبت
شده استقبال کند.

این مهم علاوه بر توسعه گردشگری،
موجب اشتغال پایدار در شهرها و
روستاها می‌شود.

اگر این تغییر کاربری به شرط تغییرات
صحیح و کارآمد باشد، در امر جذب
گردشگر موثر است و باعث می‌شود تا
بناها و آثار تاریخی نقش خود را در رونق
و توسعه گردشگری به خوبی ایفا کنند.
همچنین جایگاهی برای بهتر دیده شدن
صنایع دستی و آثار تجسمی هنرمندان
باشند.

هرچند این تغییر کاربری‌ها باید
براساس شرایط اجتماعی، اقتصادی و
فرهنگی آن جامعه باشد که سنجش
دقیق این پارامترها موجب زنده شدن
یک بنای تاریخی متروک شود و شرایط
مناسبی را جهت حفظ اصولی اثر در پی
داشته باشد. تغییر کاربری آثار پیشینیان
ما منوط بر رعایت یک سری شرایط به
شرح ذیل می‌باشد.

توجه به ظرفیت‌های سازه‌ای بنا و
میزان مقاومت آن در برابر حوادث طبیعی
و تخریب‌های انسانی ضرورت دارد.

گرچه تغییر کاربری بدون نیاز سنجی
از مردم برای جذب مخاطب و اضافه
نمودن امکانات تفریحی در جوار بنا کاری

بی‌فایده است.

عدم تغییر سیمای بنا یا ایجاد خدشه
در کالبد معماری آن در مراحل تغییر
کاربری موضوع بسیار مهمی است.

**حفظ اصالت بناست که به مکانی
ارزش می‌بخشد.**

کاروانسراهای به جای مانده از دوره ی
صفوی، قاجار و پهلوی در بافت تاریخی
استان کرمان و شهرستان سیرجان بسیار
است. در همین مسیر سیرجان به کرمان
به جز کاروانسرای گذار دو کاروانسرای
ارزشمند دیگر هم وجود دارند که آن
در حوزه‌ی کاری اداره میراث فرهنگی
سیرجان قرار ندارند و از موضوع این مقاله
بیرون هستند اما افسوس که آن دو نیز
شرایط وخیم تری دارند. اما در محدوده‌ی
شهرستان دو کاروانسرای سعادت‌آباد
هماشهر و کاروانسرای پاریز نیز دارای
ارزش تاریخی هستند که متأسفانه هنوز
برای مرمت آن‌ها و م تعیین یک کاربری
تازه اقدامی نشده است.

بدیهی است که تعیین کاربری جدید و
تبدیل هر کدام از این کاروانسراها به یک
مکانی با کاربری تازه بستگی به موقعیت
مکانی آن‌ها دارد. کاروانسرای گذار برای
رستوران بین راهی مناسب است و این
درحالی است که کاروانسراهای هماشهر
و پاریز برای کاربری‌ئی مثل فرهنگسرا یا
موزه مناسب تر هستند.

دلچسب بودن فضای صمیمی و به
رستوران و شربتخانه تبدیل شدن یکی

از موجبات رونق اقتصادی و گردشگری است
زیرا مخاطبان به دلیل نوستالژیک بودن
فضا و لوازم و وسایل قدیمی جذب این
مراکز دیدنی و تفریحی می‌شوند.

چنین تغییر کاربری برای کاروانسرای
خانه سرخ بسیار به جا است، چون فضای
آرام و خارج شهر بودن و نیز سر پا بودن
بنا دلایل خوبی برای این نوع تغییر است
و می‌توان این بنا را زنده نگه داشت.

از دید کارشناسان و نگارنده این گزارش
قیاس‌های یاد شده برای بستری چون
سیرجان که به واسطه‌ی معدن، صنعت،
کشاورزی و دهکده جهانی گلیم کاملاً
به جا و نیاز جامعه است که افراد از
فضاهای تاریخی با کاربری سیاحتی و
تفریحی استفاده کنند و موجب پویایی
جامعه گردد. لذا علاوه بر کنار گذاشتن
اختلافات دستگاه‌های دولتی نظیر
میراث فرهنگی، اوقاف، شهرداری و
فرمانداری ویژه شهرستان همت بخش
خصوصی و ورود آن‌ها به امر احیای
آثار گذشتگان ما نظیر گل‌گهر و خانه
صدرزاده - دانشگاه آزاد و خانه شوکت
سعیدی، بسیار نیاز است همانگونه که
دست به احیای خانه خلعتی زده‌اند
کاری بس ارزشمند است اما کافی نیست
و انتظار می‌رود که سایر شرکت‌های
معدنی و صنعتی نیز در قالب مسوولیت
اجتماعی در این حیطه برنامه‌ریزی‌هایی
داشته باشند تا شاهد تخریب سرمایه‌های
ملی‌مان نباشیم.

